చిరిగిపోయిన కథ

రాత్రి తాను చూసొచ్చిన సినిమాలో పాటొకటి పాడుకుంటూ హుషారుగా గుడిసెలోంచి బయటి కొచ్చాడు రిక్షారావులు.

ఎదురుగా వున్న వేపచెట్టు పుల్ల విరిచి రోజూలాగే నవుల్తూ రోటీన్లో పడ్డాడు. నిద్రపోయినప్పుడు బ్లాక్ అండ్ నైట్ లోనూ, త్రీడైమన్షన్లోనూ కలలు కనేస్తూ ఉంటాడు రావులు.

సాయిబు కొట్లో టీ లాగించి, ఆ వెంటనే బీడీ దట్టించి రిక్షా లాక్కొని రోడ్డునపడ్డాడు బేరంకోసం చూస్తూ.

తల్లీదండ్రీలేని రావుల్ని వాడి నాయనమ్మే పెంచి పెద్దచేసింది. ఆ నాయనమ్మ కూడా కాలంచేసి అప్పుడే రెండేళ్ళవతోంది. బతికుండగా నాలుగైదు ఇళ్ళల్లో పనుచేసేది. ఊరగాయల సీజన్లో చుట్టుప్రక్కల తెల్సిన ఇళ్ళల్లో కారాలు కొట్టి, ఊడ్పుల సీజన్లో ఊడ్పులకెళ్ళీ ఎన్నిరకాలుగనో శ్రమపడి డబ్బు సంపాదిస్తూ రావుల్ని ఏడోక్లాసుదాకా చదివించింది నాయనమ్మ.

నాయనమ్మ పనిచేసే ఇళ్ళల్లో పిల్లలు కొనుక్కునే రకరకాల పిల్లల కథల పుస్తకాలు వాళ్ళ ఇళ్ళల్లోనే కూచుని చదివి ఇచ్చేస్తుండేవాడు.

అలా అలా చిన్నప్పట్నించీ కథల పుస్తకాలు బాగా చదవటం అలవాటైంది రావులికి. ఏదో తరగతవగానే చదువు మానిపించేసి వాడిని కూడా పన్లో పెట్టేసి, ఇంతో అంతో సంపాదించే అర్జనాపరుడిని చేసేసింది నాయనమ్మ. కొట్లో చేరాడు పనికి అప్పట్లో. కొట్టు యజమాని ఇమ్మని అడిగినవి చేతికి అందిస్తూ, అతగాడు తెమ్మన్నప్పుడల్లా టీలూ, టిఫిన్లూ ప్రక్కనున్న చిన్న హోటల్లోంచి పట్టుకొచ్చి అందిస్తూ చలాకీగా పనిచేస్తూ మంచి కుర్రాడనిపించుకున్నాడు. తనతోపాటు టీ, టిఫినూ వాడిక్కూడా ఇస్తూ నెలజీతం ఇచ్చేవాడు కొట్టు యజమాని. రోజూ ఎనిమిదిన్నరకి కొట్టు కట్టేశాక యజమాని ఇంటికెళ్ళి, వాళ్ళింట్లో....వాళ్ళు కొనుక్కునే రకరకాల కథల పత్రికలు తిరగేసికానీ ఇంటికి వెళ్ళేవాడు కాదు రావులు. పెద్దవుతున్నకొద్దీ పిల్లల కథలమీదకంటే పెద్దల కథలమీద కుతూహలం పెరిగింది వాడికి. పదిరోజులకో సినిమాకి రెండో ఆటకి తప్పకుండా వెళ్ళిపోవడం కూడా అలవాటైపోయింది. ఇరవై ఏళ్ళొచ్చేటప్పటికి బాగా దృఢంగా పెరిగింది వాడి శరీరం. కనుముక్కు తీరువుతో, నొక్కునొక్కుల క్రాపు, మంచి ఆరోగ్యం బాగా ఒడ్డూ పొడుగూతో....వాళ్ళ పేటలో అందగాడిగా పేరుపడ్డాడు. వాడు చూసే సినిమాలూ, వాడు చదివే కథలూ వాడిలో వింత వింత కోరికలూ, ఎన్నెన్నో ఆశలూ, మరెన్నో కలలూ, ఊహలూ పండించటం మొదలుపెట్టాయి....ఇప్పుడు వాడికి ఇరవై నాలుగేళ్ళు....రెండేళ్ళుగా రిక్షా తొక్కి సంపాయిస్తున్నాడు. రెండేళ్ళుగా వాడి పేటలో వాళ్ళెంతమందో వాడిని అడుగుతూనే వున్నారు, మా పిల్లని పెళ్ళాడతావా అంటే మా పిల్లని పెళ్ళాడతావా అని....
"నే నిప్పుడప్పుడే చేసుకోను పెళ్ళి...." ఇదీ, పైకి వాడిచ్చే జవాబు. కానీ వాడి మనసులో వున్న కోరిక వేరు....తన అందమ్మీద, తన మంచితనమ్మీద వాడికి నమ్మకముంది....డబ్బు, అందం, సంఘంలో పలుకుబడి ఇవన్నీ వున్న ఓ అందగత్తె....ఓ నాజూకైన అమ్మాయి....ఓ శుభముహూర్తాన తనని చూసి....తన మంచితనాన్ని పొగిడేస్తూ....

తన అందానికి దాసోహమంటూ అమాంతం తనని ప్రేమించి పెళ్ళాడేస్తుం దన్న నమ్మకం, ఆశ వాడిలో బాగా బలపడిపోయాయి...సినిమాలు చూసి చూసీ....కథలు చదివి చదివీ....ఆరోజు కోసం ఆశతో కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురుచూస్తున్నాడు వాడు.

*

" ఏరోయ్ రావులూ, పిలిచినా యినపడదేవిరా ? కళ్ళు తెరిచే కలలు కనడం బాగా అలవాటైపోయిందిరా నీకు...."

తిరిగి చూశాడు రావులు. రిక్షాతో పాటూ ప్రక్కన నిలబడి వున్నాడు గంగులు మావ.

" ఏవిరోయ్....కొత్త చొక్కా తొడిగినట్టున్నావే ? ఎప్పుడు కుట్టించుకున్నావు ? నీకేంలే....ఒంటిగాడివి....నువ్వు సంపాయించేదంతా నీ ఒక్కడికేనాయె...ఎన్ని చొక్కాలైన కుట్టించుకోగలవు. మాలాంటోళ్ళం సంపాయించేది....ఒకపూట తిండికి సరిపోతే గొప్పమాట, ఇ ట్లో అరడజనేసి మందిమాయె...."

" నా కెప్పుడేనా సినిమాల్లో వేషం దొరికితే నిన్ను గుర్తెట్టుకుంటాలే గంగులు మావా అంతో ఇంతో సాయం చేస్తాన్లే.."

పగలబడి నవ్వాడు గంగులు.

" మనలాంటోళ్ళకి సినిమాల్లో వేషాలు ఎవరిస్తార్రా ? "

చివుక్కుమంది రావులి అమాయకమ్మనసు. " ఏం ? మనలాం టోళ్ళం మనుషులం కాదా ? అంత గొప్ప సినిమా యాక్టరు ఆ రజనీకాంత్ మొదట్లో ఎవరనుకున్నావ్ ? బస్సులో కంటక్టరంట....సినేమాలో వేసేటోళ్ళు చాలామంది మొదట మొదట చిన్న చిన్న పన్లు చేసుకున్న వాళ్ళే. అదురుస్టం కలిసి రావాలంతే....నువ్వూ సినేమా యాక్టరువి

కావచ్చు నేనూ కావచ్చు....పోనీ.. నువ్వు ముసలాడివై పోయావు. నేను వయసులో ఉన్నోడినే కదా...అందమైనవోడిని కూడా.. ఎప్పుడో అప్పుడు నాకూ...ఆ రజనీకాంత్‌లాగే సినిమా దశ తిరిగితే తిరగొచ్చు...."

"అశలు, మా లావురా నీకు....ఆ సినేమా బొక్కలూ, కథల బొక్కలూ చదువుతా ఉంటావు....దానివల్లే అట్టా పాడైపోతన్నావు...."

"ఇదో మావా....నీకు చదువురాదు....నా కొచ్చు....అందికే ఆ కోపంతో ఇలా మాటాడతన్నావు...."

"లేపోతే ఏవిట్రా ?....ఒక్కడివీ ఎన్ని రోజులని చెయ్యి కాల్చుకుంటావు ? పెళ్ళిచేసుకోరా అంటే, ఆ రంగయ్యతో, చదూకున్న పిల్లెవత్తో వొచ్చి నిన్నమాంతం ప్రేమించేసి పెళ్ళిచేసేసుకుంటు దన్నట్టు మాట్టాడావంట కదా ? మన పేటలో చదూకున్న పిల్లే వత్తుందిరా ? ఎర్రిమొర్రి అలోచన్లతో నువ్వు పాడైపోతావుంటే నాకు చెడ్డ బాధగా ఉందిరా...."

"రోజులు మారాయి గంగులు మావా....నీకేవీ తెలియదు...." గంగులు కర్థమయ్యేలా వివరించి ఇంకా ఎలా చెప్పాలో తెలియలేదు రావులికి.

"ఎందుకు తెలియదురా ? రోజులు మారాయని నాకూ తెల్సు.. కానీ, ఈ మారిన రోజుల్లో నీలాటి అమాయకపోళ్ళు ఎట్టా నెగ్గుకొస్తారా అన్నదే నాకు తెలియదు." జాలిగా చూశాడు రావులిపైపు.

"నీదంతా చాదస్తం మావా అన్నీ అనుమానాలే నీకు. పైగా నేను అమాయకపోడినా ? చదూకున్నాను .... ఇన్నేసి కథల బుక్కులు, నాయుడిగారింట్లో చదూతుంటాను. నాకన్నీ తెల్సు నన్ను అమాయకపోడు అనుకుంటున్న నువ్వే అమాయకపోడివి"

తన అభిప్రాయం తెగేసి చెప్పేశాడు రావులు.

" పోన్లేరా ఆ బొక్కలు చదూతున్నందుకు నీకూ లోకవంటే ఏవిటో తెలిస్తే అంతేచాలు. లోకం కప్పే ముసుగులో బోల్తా పడిపోకుండా " ఎవరికైనాసరే ఇట్టే నమ్మేసే రావులి అతిమంచితనమన్నా ; నల్లనివన్నీ నీళ్ళూ తెల్లనివన్నీ పాలూ అనుకునే వాడి అమాయకత్వమన్నా గంగులు కెప్పుడూ జాలే.

*

తన అభిమాన హీరో వేసిన సినిమాకి ఆ రాత్రి రెండో ఆటకి వెళ్ళాడు రావులు. అందులో ఆ హీరో చాలా బీదవాడు, రావులి లాంటి అందగాడు. కళ్ళు తెరకి అప్పగించేసి ఉండిపోయాడు రావులు. ఆ హీరోయిన్ గొప్పింటి అమ్మాయి. హీరోతో చెప్పే డైలాగులు రావులికి చాలా ఇంపుగా ఉన్నాయి. " నువ్వు బీదవాడివైనా .... నీ మంచితనం ముందు మా ఆస్తులూ, అంతస్తులూ ఎందుకు పనికివస్తాయి రామ్ ! డబ్బుతో కొలవలేని మంచితనం, నీ కళ్ళల్లో ఉన్న ఆకర్షణ నన్ను నీదాన్ని చేస్తున్నాయి రామ్ .... కాదనకు. మా అమ్మా, నాన్నా కాదంటారని భయపడకు, వాళ్ళు కాదన్నా సరే నేను నిన్నే చేసుకుంటాను. నీతో కలిసి పూరిగుడిసెలో ఉన్నా, అదే నాకు అద్దాల మేడ. నీ ప్రేమామృతమే నాకు ఎనలేని సంపద. మనసులు కలవడం ముఖ్యం కాని ఈ ఆస్తులూ, అంతస్తులూ, కులాలూ గోత్రాలూ ముఖ్యం కాదు. నన్ను కాదనకు రామ్ నువ్వు కాదంటే నాకు జీవితమే లేదు " జాలిగా చూస్తున్న హీరోయిన్ని ప్రేమగా చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు హీరో. ఆ హీరో రామ్ స్థానంలో తనని ఊహించుకుంటున్న రావులు హిరోయిన్ వేపు గుచ్చి గుచ్చి చూశాడు, పులకించిపోయాడు. ఇంటికి వెళ్లాక కూడా అదే సీను కళ్ళముందు కనిపించి మనసులో రోజురోజుకీ దట్టంగా అల్లుకుంటున్న ఊహలకి చిగుళ్ళు తొడిగింది. రావులన్న తన పేరునే అందంగా రామ్ అని మార్చి ఆ హీరోయిన్ తననే పిలుస్తూ,

తన దగ్గరకే వొస్తు ఎట్టి నిద్దర్లో కలలు ... తీపి కలలు. తీపి కలలు కనే భాగ్యం కూడా ఎంపరికుంటుంది ఈ కరువు రోజుల్లో, మనిషిని మనిషి పీక్కుతినే ఈ కలియుగంలో ....

*

తన అభిమాన హీరోయిన్ బొమ్మ అట్టమీద ఉన్న వారపత్రికలో పడిన ప్రేమకథ ఎంతో నచ్చింది రావులికి.

" అబ్బాయిగారూ ! పాత పేపర్లవాడికి మీరు పుస్తకాలు అమ్మేటప్పుడు ఈ ఒక్క పత్రికా మాత్రం ఇవ్వకండి "

" ఏం " అడిగాడు నాయుడిగారి చిన్నకొడుకు

" నాకిస్తారా ? అడుగుదావని .... పాతబడ్డాక తీసుకుంటాను "

" తీసుకెళ్ళు. దానికేం. అందరం చదివేసిందే ఆ పత్రిక "

సంతోషంగా ఇంటికి పట్టుకొచ్చి మళ్ళీమళ్ళీ ఆ ప్రేమకథ చదివాడు రావులు గుడ్డి వెల్తుర్లో కుస్తీపట్టి. వాడికా కథ నచ్చడానికి కారణం ఉంది. అందులో హీరో రిక్షా వాడవటమూ, ఓ లక్షాధికారి కూతురు హీరోయిన్ అవటమూ దానిక్కారణం. ఓ బుద్ధిమంతుడైన. విశ్వాసమే ఊపిరిగా గల ఓ రిక్షావాడు తనని ఒక అపదనించి రక్షించడంతో అతనితో పరిచయం పెంచుకుని, అతన్ని ప్రేమించి, ప్రేమకి అంతస్తుల భేదం లేదని నిరూపిస్తూ అతన్నే పెళ్ళిచేసుకుంటుంది ఆ లక్షాధికారి కూతురు. ఆస్తి, బిజినెస్ వ్యవహారాలు అన్నీ అల్లుడిపేర రాసేసి, చిలకా గోరింకల్లా మీరు కాపురం చేసుకోండని చెప్పి తాను యాత్రల కెళ్ళిపోతాడు అమ్మాయి తండ్రి. అపురూపంగా, అరాధనగా ఆ కథ వంక చూశాడు రావులు. ఆ పత్రికలోంచి ఆ కథ కాగితాన్ని జాగ్రత్తగా వేరు చేసి, బంగారమేదో

దాచిపెడుతున్నంత అతి జాగ్రత్తగా వాటిని తన రేకుపెట్టెలో దాచుకున్నాడు. ఇంక ఆ రాత్రి షరా మామూలే .... కథలోని రిక్షావాడు తనే అయ్యాడు కలల్లో.

*

" ఏయ్ ! రిక్షా వొస్తావా ? " పిలుపు విని వెనక్కి చూశాడు రావులు. అందమైన ఆ పెద్ద మేడ గేటుముందు నిల్చుని ఉంది, ఆ అమ్మాయి చేతిలో పర్సుతో. అమ్మాయి కాదు అందాల బొమ్మే అనిపించింది వాడికి.

" ఆ వొస్తానండీ " రిక్షా ఆమెకి దగ్గరగా నడిపించుకెళ్ళాడు.

" అమ్మాయిగారూ ! ఇపుడీ టైములో ఎక్కడి కమ్మాయిగరూ ? అసలే వానొచ్చేలా ఉంది, మబ్బెలా పట్టిందో చూడండి "

వెనకనించి కంగారుగా పరిగెత్తుకొచ్చింది వంటావిడ.

" మా స్నేహితురాలింటి కెళ్ళాలి " జవాబిచ్చింది నీరజ.

" ఈ పూట డ్రైవరు రాలేదు గానీ రేపొద్దున్న వొస్తాడు కదమ్మా ? రేపు కార్లోనే వెళ్ళచ్చుకదా " తండ్రి కూడా ఊళ్ళో లేక పోవటం వల్ల, తల్లిలేని ఆ పిల్ల బాధ్యత తనమీదుండబట్టి, చీకటి పడుతున్న ఆ సమయంలో ఒంటరిగా అదీనూ రిక్షాలో, కార్లో కాకుండా బయటి కెళ్తుంటే కాస్త హెచ్చరించింది ఎన్నాళ్ళుగానో ఆ ఇంట్లో పని చేస్తున్న వంటావిడ. వాతావరణం సాయంత్రం అయిదింటినించీ బాగు లేదసలే. గాలీ, వానా ముంచుకొచ్చేలా ఉంది,

" ఏం పర్వాలేదులే .... నువ్వు తలుపేసుకో, వొచ్చేస్తాలే తొందరగానే, కాస్త ఆలస్యమైనా కంగారు పడకు మా స్నేహితురాలింట్లో వాళ్ళెవరైనా కూడా సాయం వొచ్చి దింపుతార్లే వొచ్చేటప్పుడు.

నువ్వేం కంగారు పడాల్సిన అవసరం లేదు " రిక్షా ఎక్కేసింది నీరజ. ఇంటినించి అల్లంతదూరం వెళ్ళాక అప్పుడు చెప్పింది " రైల్వేస్టేషన్ వెనక వైపుకి పోనీవోయ్ "

" అలాగేనండీ " రావులికి చాలా సంతోషంగా ఉంది. హుషారుగా తొక్కుతున్నాడు రిక్షా. గొప్పవాళ్ళమ్మాయి, పెద్దమేడా, కారూ ఉన్నవాళ్ళమ్మాయి, అందగత్తె, చాలా మంచి పిల్లలా ఉంది కూడా. ఈ రోజు తన రిక్షాలో ఎక్కడం, దేవుడికి తన మీద దయకలిగిందన్న మాట ....

సగం దూరం కూడా వెళ్ళలేదు వాన మొదలైంది హోరుమని. దానికితోడు ఎదురుగాలి కొడుతోంది అయినా కష్టంగా అనిపించట్లేదు రావులికి. వాడిలో రేగే ఆలోచనలు వాడికి హుషారు నిస్తున్నాయి. అమ్మాయిగారు చెప్పినచోటకి, రైల్వేస్టేషన్ వెనక మామిడితోపు ప్రక్క రోడ్డుమీదకి తీసుకొచ్చి, ఆమె ఆపమన్న చోట ఓ చెట్టు క్రింద ఆపాడు రిక్షా. ఆ రోడ్డుకి ఒకవైపు మామిడితోపు ఒకవైపు బంజరు బయలు ఉన్నాయి. పొరుగూర్నించి కార్లలో వొచ్చేవాళ్ళు ఆ రోడ్డుమీద వొస్తారు తప్ప, వేరే జన సంచారంగానీ, ట్రాఫిక్ గానీ ఉండదక్కడ.

అమ్మాయిగారు రిక్షా ఇక్కడెందుకాపమన్నారో ఏపీ అర్థం కాలేదు రావులికి, ఒక్క పిట్టయినా లేదక్కడ ....

అటూ, ఇటూ చూస్తూ రిక్షా దిగింది నీరజ ఆ వానలోనే. కనుచూపు మేరలో కనిపించలేదు సురేష్. భయంగా చూసింది. ఇదేమిటి? ఆరున్నరకల్లా తననిక్కడికి రమ్మన్నాడు.... ఏడు గంటలకి రైలన్నాడు, అరగంటముందే తనిక్కడొచ్చేసి ఎదురుచూస్తూ నిలబడతానన్నాడు. ఏదీ మరి? బయల్దేరడం ఏ కారణంచేతో ఆలస్యమై ఉంటుంది. ఈపాటికి వొస్తూనే ఉండివుంటారు. రాగానే ఎంతసేపూ రైలెక్కడం?

" ఇదుగో ఏవోయ్ ! మావాళ్ళు ఒక్క క్షణం రావాలి, ఇప్పుడొచ్చేస్తారు రాగానే నీకు డబ్బులిచ్చి పంపించేస్తాను. కాసేపు వెయిట్ చెయ్యగలవా? "

" అలాగేనండీ పర్వాలేదు, ఎంతసేపైనా వెయిట్ చేస్తానండీ "

" వెయిట్ " అన్న ఇంగ్లీషు మాటని నొక్కి పలుకుతూ ఉత్సాహంగా అన్నాడు రావులు. చిత్తుగా తడిసిపోయి ఉన్నాడు వాడు.

" థాంక్స్ - బతికించావు " అ మాటలు నీరజ అప్రయత్నంగా పైకే అనేసింది లోపల అనుకుందామనుకున్నవి.

ఆనందంతో మతిపోయినంత పనైంది రావులికి. ఓ గొప్పింటి అమ్మాయి తనకి థ్యాంక్స్ అంటోంది, బతికించావు అంది. ఇంతకంటే అదృష్టం ఏం వుంటుంది ? సినిమాల్లో హీరోయిన్లు .... కూలీ, నాలీ చేసుకునే హీరోలతో ఇలాగే కదా మాట్లాడుతారు. కథల్లో లాగా తన జీవితంలో కూడా అచ్చు అలాగే జరుగుతోంది. డబ్బుందన్న గర్వమే లేదీ అమ్మాయికి ఎంత చక్కగా మాట్లాడుతోంది. ఇలాగే ఇలాగే మెల్లి మెల్లిగా పరిచయం పెరిగి, తన మంచితనాన్ని గుర్తించి, తనంటే ఇష్టపడి తియ్యని ఊహల్లో తేలిపోయాడు. ఈ ప్రేమని తను కాదనడు. పెళ్ళి చేసుకోమని ఈమె అడిగితే తను కాదనడు ? ఎందుకొద్దంటాడు ? డబ్బున్న వాళ్ళందరూ చెడ్డవాళ్ళవుతారా ? డబ్బున్నవాళ్ళలో ఎంతమంది మంచివాళ్ళు లేరూ ? మెరుపు మెరిసింది, అ వెంటనే దూరంగా ఎక్కడో పెద్ద శబ్దంతో పిడుగుపడింది. భయపడిపోయి ఒక్క ఉదుటున వొచ్చి అమాంతంగా రావుల్ని పట్టుకుని, కళ్ళు మూసుకుంది గట్టిగా నీరజ. ఎదురు చూడని ఈ హఠాత్సంఘటనకి తబ్బిబ్బులయ్యాడు రావులు. అంతలోనే తమాయించుకున్నాడు. ఆమెని చుట్టి పట్టుకోబోయిన చేతుల్ని వెనక్కి తీసుకున్నాడు. మెల్లిగా కళ్ళు విప్పి దూరంగా జరిగిపోయింది నీరజ. " ఛీ...ఛీ.... భయంతోనే ఐతేమాత్రం ఈ రిక్షావాడినా తను వాటేసుకుంది " తన చేతుల్ని చూసుకుని తనే అసహ్యించుకుంది.

ఆమె తన మీదవేసిన ఆ నాజూకు చేతుల సుకుమార స్పర్శని ఇంకా అనుభవిస్తున్నట్టే ఉంది రావులికి. మౌనంగా, ఆరాధనా భావంతో, ఆమె వంక చూశాడు. తన కలల దేవత మొహం మరో పక్కకి తిప్పేసుకుంది నీరజ, మనసులో రిక్షావాడిని తిట్టుకుంటూ.

" అమ్మాయిగారూ, మీరు రిక్షాలోనన్నా కూచోండి. బాగా తడిసి పోతున్నారు " ఉండబట్టలేక అన్నాడు.

" అక్కర్లేదు " ఎందుకో తనకేతెలియదు, కరుకుగా వొచ్చింది సమాధానం. ఆఫ్టరాల్ ! ఓ రిక్షావాడు చెప్పేది తను పాటించాలా అన్న అహంభావం కావచ్చు, ఇంకా సురేష్ రానందుకు కలిగిన అసహనం కావచ్చు. ఏమైంది ? ఇంకా రాలేదేమిటి ? ఏడు గంటలకి రైలన్నాడు ఇంకా పావుగంటే ఉంది రైలుకి.

*

" ఇంకా ఇలా ఎన్నాళ్ళు మనం రహస్యంగా కల్సుకోడం సురేష్ ? "

" తప్పదు మరి. మనిద్దరం ప్రేమించుకుంటున్నట్టు, రహస్యంగా కల్సుకుంటున్నట్టు మీ నాన్నగారికి తెల్సినా, మా ఊళ్ళో ఉన్న మా పెద్ద వాళ్ళ చెవుల్లో పడినా, ఇంక మళ్ళీ ఈ జన్మలో మనం కల్సుకో లేకుండా కట్టుదిట్టాలు చేసి పడేస్తారు. కులాలు ఒకటి కాని ఈ పెళ్ళి జరగడానికి వీల్లేదంటూ, మనం ప్రేమించుకున్నట్టూ, పెళ్ళి చేసుకుందుకు నిశ్చయించు కున్నట్టూ తెల్సిందంటే వెంటనే ఏదో సంబంధం కుదిర్చేసి ఆ పిల్ల మెళ్లో నా చేత మూడుముళ్ళూ వేయించేస్తారు మావాళ్ళు. అలాగే మీ నాన్నగారు కూడా వెంటనే నీకు సంబంధం స్థిరపర్చేసి నీ మెళ్ళో మూడుముళ్ళూ వేయించేస్తారు మరో ప్రబుద్ధుడిచేత. అందుకని .... "

" అందుకని ఇలా ఎన్నాళ్ళు ? "

“ నీకు తెలియనిదేవుంది నీరజా ? నాకేదన్నా ఉద్యోగం దొరకగానే వెంటనే వెళ్ళి ఏ గుళ్ళోనో రహస్యంగా పెళ్ళి చేసేసుకుని అప్పుడు మన పెద్దవాళ్ళ ఎదుటపడదాం ధైర్యంగా. కోపంతో మీ నాన్నగారూ మా నాన్నగారూ ఇద్దరూ కూడా బయటికి గెంటేస్తే, ఉద్యోగం ఆధారంగా ఉంటుంది మనకి. ఆ తర్వాత వాళ్ళ కోపాలు సర్దుకుంటాయి. అది వేరే, విషయం అనుకో. ఉద్యోగమేదీ నాకు లేకుండానే ఇప్పుడే తొందరపడి మనం పెళ్ళి చేసుకుంటే, మన పెద్దవాళ్లు బయటికి పొమ్మంటే బతికేది ఎలా మనం ? చూస్తున్నావుగా ఉద్యోగం కోసం కనపడినదానికల్లా అప్లయి చేస్తూనే ఉన్నాను. ఇంతవరకూ అదృష్టం కలిసిరాలేదు. ఓపికపట్టాలి మరి ” నచ్చచెప్పాడు సురేష్. ఇది జరిగి అట్టే రోజులవలేదు. ఇప్పుడు తండ్రి తనకో సంబంధం నిశ్చయం చేసే ప్రయత్నాల్లో ఉన్నాడని కంగారు పడిపోయింది నీరజ. ఈ విషయం సురేష్ చెవిని వేసింది. ఈ రోజు తెల్లవారుజామున తండ్రి పొరుగూరు వెళ్ళడంతో ఆ విషయం కూడా సురేష్‌కి కబురు పంపించింది రహస్యంగా. బహుశా తండ్రి రేపొద్దున్నకే తిరిగి వొచ్చెయ్యొచ్చు ఊర్నించి. అందుకే ఈ రోజే ఈ ఊర్నించి వెళ్ళిపోయి ఏ గుళ్లోనో పెళ్ళి చేసుకోవాలని ప్లాన్ వేసుకున్నారు ఇద్దరూ. ఉద్యోగం వొచ్చేదాకా అని కూచుంటే ఈ లోపల ఆ సంబంధమేదో నిశ్చయం చేసేసి, ముహూర్తం కూడా పెట్టెయ్యొచ్చు తండ్రని భయపడింది నీరజ. తప్పనిసరిగా నీరజ చెప్పినదానికి ఒప్పుకున్నాడు సురేష్.

*

నీరజను కలుసుకునేందుకు సురేష్ బయల్దేరబోతుంటే, సరిగ్గా అప్పుడే ఊర్నించి దిగబడ్డాడు తండ్రి, అతని గుండెల్లో బండరాయిని దిగేస్తూ.

“ ఏమిటి నాన్నగారూ .... హఠాత్తుగా వొచ్చారు, ఉత్తరం రాయలేదు ” నసిగాడు మెల్లిగా.

"ఉత్తరం రాసే టైము లేదులే. పైగా ఇక్కణ్ణించి ఇలా వెళ్ళిపోతే విజయవాడకి దగ్గరని.... ఇగ్గారం తెల్లారగట్ట బస్సుకి వెళ్ళొచ్చు."

"విజయవాడా? ఎందుకూ?"

"నీకు పెళ్ళిచూపులు...."

"నాకు ఉద్యోగం దొరికితేగానీ...."

"చేసుకోనన్నావులేవోయ్... తెలుసు... ఈ పిల్లని... మొన్నెప్పుడో వాళ్ళమ్మా, నాన్నతో కల్సి చుట్టాలింటికి వొచ్చినప్పుడు నేనూ, మీ అమ్మా చూశాం.... బావుంది.... ఒక్కత్తే కూతురు.... బోలెడు ఆస్తుంది.... వాళ్ళకి మన సంబంధం నచ్చింది. నీ ఫోటో అడిగి చూశారు.... ఇంక, ఊరికే పేరుకి ఆ పెళ్ళిచూపుల తతంగం.... నువ్వా ఆ పిల్లని చూడాలి కాబట్టి...."

"కానీ.... నేను.... ఉద్యోగం...."

"వొస్తున్నా.... వొస్తున్నా.... ఆ పాయింట్ కే వొస్తున్నా.... ఆ పిల్ల మేనమామ బొంబాయిలో ఏదో కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాట్ట.... ఇలా పెళ్ళవటం ఏమిటి అలా నీకు ఆ కంపెనీలో ఉద్యోగం వేయిస్తాట్ట ఆయన.... దానికి తిరుగులేదు...."

"నిజంగా...." సురేష్ కళ్ళల్లో మెరుపు మెరిసింది

"ఇంకో ఇరవై రోజుల్లో మంచి ముహూర్తం వుంది.... అది పెట్టేసుకుందామని పిల్ల తండ్రీ, నేనూ అనుకున్నాం.... అందుకే రేపు పెళ్ళిచూపులూ, తక్కిన మాటలూ అన్నీ అయిపోతాయి. ఈ నెలాఖరుకల్లా నువ్వు ఉద్యోగస్తుడివై పోతావు బొంబాయిలో. అదీ సంగతి...."

అప్పటివరకూ ముళ్ళమీద నిలబడ్డట్టు నిలబడిన సురేష్ "అయితే తెల్లవారుజాము బస్సుకి బయల్దేరాలన్నమాట..." అంటూ కుదురుగా కూచున్నాడు మంచమ్మీద తండ్రి కెదురుగా. ఒక్కత్తే కూతురట. ఆస్తి

వుంది ...రూపం బావుందిట....ఇలా పెళ్ళవగానే అలా ఉద్యోగం వేయిస్తారు....ఇంక ఇంతకన్నా కావల్సిందేముంది ? నీరజని చేసుకుంటే గొడవలూ, కష్టాలూ ఎదుర్కోనక తప్పదు. ఒకే కులం కాకపోవడం వల్ల ....ఏదో ఆవేశంలో...తను...ప్రేమ అనీ, పెళ్ళి అనీ అనుకున్న మాట నిజమే...ఇదంతా వయసు తొందర...అంతకన్నా మరేమీ కాదు..." తనకి తనే సర్దిచెప్పుకున్నాడు.. కానీ...పాపం...అక్కడ తనకోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటుంది ..అ...ఏవుందీ ? ఎంతకీ తను రాకపోతే తిరిగి ఇంటికి వెళ్ళిపోతుంది...అంతకన్నా మరేమీ అవదు..."

*

నీరజ మనసులో వొచ్చింది. భయంకరమైన ఆలోచన....కురుస్తున్న వానా, వీస్తున్న చలిగాలికంటే ఎక్కువగా వణికించింది ఆమెని, ఆ ఆలోచన... ఈ రోజుల్లో తెలియనివాడినెవర్నీ నమ్మడానికి లేదు కదా... ఈ దిక్కూ, దివాణం లేని చోట....ఈ గాలీ వానలో...ఈ చీకట్లో... ఈ రిక్షావాడు తననేమైనా చేస్తే... ? అమ్మో! ఇందాకట్నించీ ఈ ఆలోచనే రాలేదేమిటి ?...పోనీ, వీడిని వెళ్ళిపొమ్మందామా అంటే...ఆ సురేష్ రాకపోతే ?....ఈ చీకట్లో....ఒంటరిగా ....అంతదూరం....ఇంటికి నడిచి వెళ్ళడం....అందులో ఈ గాలీ, వానలో భయానికి భయం....కష్టానికి కష్టమూ కూడా....దేవుడా ? ముందు నుయ్యి, వెనక గొయ్యిలాంటి ఈ కాటంలో పడేశావేమిటయ్యా ?....తప్పకుండా సురేష్ వొస్తాడన్న నమ్మకంతోనే కదా....ఇలా, ఇటువంటి జనసంచారంలేని చోటికి ధైర్యంగా వొచ్చింది తను....ఎందుకు రాలేదో సురేష్ ? ఏం ఆటంకం వచ్చిందో ? ఇప్పుడెలా ?....భయం భయంగా రిక్షావాడివైపు చూసింది....తొడుక్కున్న బనీను విప్పి, నీళ్ళు పిండుతున్నాడు....నీళ్ళు పిండేసి, మళ్ళీ తొడుక్కోలేదు దాన్ని, రిక్షాలో సీటుమీద కాక, క్రింద ఓ ప్రక్కగా పెట్టాడు....

నీరజకి భయం ఎక్కువైంది....తెల్లారిలేస్తే, ఎన్ని ఘోరమైన వార్తలు చదవట్లేదూ పేపర్లల్లో ?....అయిపోయింది....తన పని

అయిపోయింది....ఇవాళ ఈ రిక్షావాడి చేతుల్లో తన జీవితం నాశనం కాబోతోంది....వొస్తానన్న సురేష్ రాకపోడంతో తన బ్రతుకు సర్వనాశనం కాబోతోంది....

అల్లంత దూరంలో వొస్తున్న కారు కనిపించి నీరజలో ధైర్యం పుంజుకుంది...భయం ఎగిరిపోయింది. ఏ కారణంచేతో బయల్దేరడం ఆలస్యం అయివుంటుంది సురేష్‌కి...రైలు టైమైపోయిందని, ఇక ఎలాగో ఆ రైలు వెళ్ళిపోయి వుంటుందని.. ఏకంగా టాక్సీలో వెళ్ళిపోవచ్చని, ఎవరి దగ్గిరో డబ్బు చేబదులు తీసుకుని, టాక్సీ మాట్లాడుకుని వొస్తూ వుండి వుంటాడు సురేష్..తప్పకుండా అది టాక్సీయే అయివుంటుంది... అందులో సురేషే వుండి వుంటాడు...సంతోషంతో, ఒక్క ఉదుటున అడుగు ముందుకేసింది...చిన్న నీళ్ళగుంటలో కాలుపడి, ముందుకి పడబోయింది.

"అయ్యో! జాగ్రత్తమ్మాయిగారూ..." అంటూ చటుక్కున ఆమె పడకుండా రెండు చేతుల్తో పట్టుకున్నాడు రావులు. సరిగ్గా అప్పుడే కారు హెడ్‌లైట్ల కాంతి వాళ్ళిద్దరిమీదా పడింది. ఆ కాంతిలో, ఆ దృశ్యమైతే కార్లోవున్న వాళ్ళకి కనపడుతుందిగానీ, రావులన్న మాటలు వినపడవు కదా!...కారు చిన్న జర్కుతో ఆగింది వాళ్ళముందు. సురేషేనన్న ఆశతో దగ్గరికి వెళ్ళిన నీరజ గుండెల్లో రాయిపడింది. తను ఊహించినట్టు అది టాక్సీయే....కానీ అందులో వున్నది మటుకు సురేష్ కాదు.

"అమ్మా...ఏమిటమ్మా ఇది? ఇక్కడున్నావేమిటి?" ఆశ్చర్యంగానూ! భయంగానూ చూస్తూ టాక్సీలోంచి దిగాడు నీరజ తండ్రి భూపతి.

ఒక్క క్షణం నోటమాట రాలేదు నీరజకి....ఏం చెప్పాలి కారణం?....ఉన్న నిజం చెప్పడానికి వీల్లేదు...చెప్తే ఇంకేమన్నా వుందా? రేపట్నించీ తనని గదిలోపెట్టి తాళం వెయ్యొచ్చు..ఆ సురేష్‌ని నాలుగు తన్నించవచ్చు. ఎల్లుండే తనని ఎవరికో ముడిపెట్టెయ్యొచ్చు... కోపంతో ఏం చేసినా చెయ్యొచ్చు. చురుకుగా పనిచేసింది నీరజ బుర్ర.

" నాన్నగారూ...రేపొస్తానన్న మీరు ఇవాళే ఇలా టాక్సీలో ఈ రోడ్డంట రావడం అంతా నా అదృష్టం. ఆ దేవుడే నన్ను రక్షించాడు" తండ్రి గుండెలమీద వాలిపోయింది ఏడుపు గొంతుతో. "మా స్నేహితురాలింటికి వెళ్ళి వొస్తున్నాను నాన్నగారూ ఈ రిక్షాలో. ఈ రిక్షావాడేమో చీకట్లో దోవతప్పించేసి, స్పీడుగా తొక్కేసి, నేను అరుస్తున్నా కూడా... ఇదిగో ఇలా మారుమూలకి తీసుకొచ్చాడు. తీసుకొచ్చి నన్ను. అల్లరి..." ఇక మాట్లాడలేనట్టు ఆగిపోయింది.

" రేయ్ ! రాస్కెల్ " కూతుర్ని పక్కకి తప్పించి క్షణాల్లో ఈ చెంపా ఆ చెంపా వాయించాడు భూపతి, " పోలీసు రిపోర్టు ఇద్దాం. వీడిని " తండ్రిని అడ్డుకుంది నీరజ. " పోలీసు రిపోర్టు ఇస్తే ఊరూ, వాడా అసహ్యంగా నామీద కథలల్లేస్తారు. ఏమీ జరగకముందే మీరొచ్చారు కదా, అలా అన్నా ఈ లోకం నమ్మదు. జరిగిందని పుకారు పుట్టిస్తుంది. రేపు నేను తలెత్తుకు తిరగలేను." " నిజమే నిజమే " కూతురితోపాటూ టాక్సీలో కూచున్నాడు భూపతి మరోసారి రావులికి వార్నింగ్ ఇచ్చి. మూగవాడే అయ్యాడు రావులు. అమ్మాయిగారి అందం, అంతస్తు చూట్టంలేదు వాడిప్పుడు. ఆమెలో దాగిన 'నిర్దయ' అనే దెయ్యాన్ని చూస్తున్నాడు. గుడిసెలో అడుగుపెడుతూనే తిన్నగా రేకుపెట్టె దగ్గరికి నడిచాడు. పెట్లో, అతి జాగ్రత్తగా బంగారంలా తను దాచిపెట్టుకున్న ప్రేమకథ, రిక్షావాడూ, లక్షాధికారి కూతురి కథ బయటికి తీశాడు. ఒక్క క్షణం ఆ కాగితాలవంక పిచ్చిగా చూశాడు. ఆ వెంటనే వాటిని చింపేశాడు ముక్కలు ముక్కలుగా కసితో. అప్పుడు కలిగింది వాడికెంతో తృప్తి.

○